

værdigt overfor den Krise, i hvilken vi befinder os. Det er den første Betingelse. Den anden Betingelse er, at vi fra konservativ Side kunde anvise Veje, som vi tror kunde føre ud af Krisen, i alt Fald til Lempelse af Krisen; thi det vilde være temmelig meningsløst at foranledige en Krise, hvis vi ikke tror, at der ligger en Realitet bagved. Det tredje, der maatte ske, var, at dette Forslag, udgaaende fra de Konservative og stillet af de Konservative alene, under eget Ansvar, altsaa i Henhold til den Frihed, som jeg maa hævde, at Partiet har, vandt Flertal i Folketinget. Disse tre Betingelser skulde opfyldes, for at der overhovedet kunde blive Tale om en Krise.

Saa bliver derefter Spørgsmaalet, om denne Mulighed, denne meget ringe Mulighed, kan tænkes at blive til en Virkelighed. Jeg tror, som sagt, det er en meget ringe Mulighed, idet flere Ting skulde kæde sig sammen, for at der overhovedet skulde komme noget ud af det. Men jeg tror yderligere, at Partiet Venstre har det i sin Haand saare let at tage ethvert Spor af Mulighed i saa Henseende ud af Situationen. Vi fra konservativ Side kræver paa ingen Maade, at Venstre i dette Spørgsmaal skal gaa akkurat de Veje, som vi muligvis maatte ønske. Men vi kræver, at de tager Situationen op til en fordomsfri Bedømmelse uden Hensyn til de forudfattede Meninger. Vi kræver ogsaa, at Partiet Venstre, eller Regeringen maa jeg hellere sige, ikke maa stille sig paa det Standpunkt i denne Situation at sige: Vi alene vide. Partiet Venstre, eller rettere Partiet Venstres Regering, har dog gennem forskelligt vist, at de meget vel kunde se forkert. Dette bør Regeringen ogsaa have i sin Erindring, naar den staar overfor Løsningen af denne Krise. Det er ogsaa meget muligt, at vi fra vor Side ikke ser fuldkommen rigtigt paa Situationen; men vi maa, som sagt, kræve, at Partiet Venstre tager Hensyn til, at den ikke kan være i Tvivl om, at der er Mulighed for, at de ikke bedømmer Situationen, som den bør bedømmes. Og Venstre maa være klar over, at hvis der gribes forkert, hvis der ikke i Befolkningen bliver en levende Opfattelse af, at man er villig til at se bort fra alle Doktriner, naar man tror, at det praktisk talt er gennemførligt at komme lempeligere gennem Krisen ved at gøre dette eller hint end ved at lade det være, da kan det have ret ubehagelige Følger.

Jeg har altsaa Regeringen Ordet, og jeg vil ikke mange Dage, inden vi faar

at vide, hvilke Ord det er, Regeringen har at sige. Det er mit Haab, at de nok vil være af en saadan Art, at man kan sige: Hermed svandt ethvert Spor af Muligheden for en politisk Krise paa Grundlag af den Situation, hvori vi befinder os.

Ulrich: Efter de „Fantasier“, som det ærede Medlem, der nu sluttede sit Foredrag, har forlystet Tinget med, vil jeg antage, at det vil virke behageligt for Tingets Medlemmer at vende tilbage til Virkeligheden.

Det var sikkert de fleste ærede Medlemmer af dette høje Ting en Skuffelse, at den højtærede Finansminister ikke ved Rigsdagens Aabning var færdig med sine Overvejelser, saaledes at de forskellige vigtige Lovforslag, som vi ved snart vil komme, kunde forelægges samtidig med det foreliggende Forslag. Jeg mener, at vi havde Grund til at vente, at den højtærede Finansminister havde været færdig med sine Overvejelser, idet den højtærede Minister gentagne Gange har bebudet, at en samlet Finansplan vilde komme til at foreligge ved Finanslovforslagets Forelæggelse. Jeg vilde tro, at det havde været klogt, om den højtærede Statsminister havde faaet Arbejdet saaledes forceret frem, at de forskellige Sager, som skal for — ikke alene Skatte-lovforslagene og Industrieretningen, men ogsaa de indenrigsministerielle Lovforslag om Arbejders Igangsaetelse og eventuelt ogsaa Tilkendegivelse af Venstres Opfattelse af den fremtidige Forsvarsordning —, var kommet til at foreligge samtidigt. Jeg tror, det havde været klogt, og billedlig talt, om jeg saa maa sige, tror jeg, at de Prygl, som den højtærede Statsminister vidste skulde komme, var kommet til at virke mere behageligt, naar de kom paa een Gang, i Stedet for at Regeringen nu vil faa dem fordelt paa flere Gange; thi den højtærede Statsminister maa ikke tro, at Portionerne, der tildeles, bliver mindre derfor — saa kender i alt Fald den højtærede Statsminister ikke det ærede Medlem Hr. Rode, jeg føler mig forvisset om, at det ærede Medlem vil svinge sin Svøbe stærkere og stærkere. Jeg vil ganske vist indrømme, at det ikke er altid, at Svøben rammer, og ikke altid, den svinger, hvor den rammer; men jeg føler mig forvisset om, at det havde været behageligere for det højtærede Ministerium, hvis vi havde faaet hele Lovkomplekset paa en Gang i Stedet for at faa Lovforslagene tildelt i mange Portioner.

Jeg skal ganske afholde mig fra at udtale mig om, hvad jeg formoder, at den højtærede Regering har paa Hjertet i de Love,